

Burmistrz Miasta i Gminy
Września
ul. Ratuszowa 1
62-300 Września

WGA.6220.18.2019

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH

Burmistrz Miasta i Gminy Września na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80, art. 82 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247), w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735)

orzeka

określić środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie gospodarstwa rolnego o profilu hodowli trzody chlewnej do 173,6 DJP na działkach o nr geod. 134 i 135 w Sędziwojewie oraz określa następujące warunki i wymagania dotyczące realizacji przedsięwzięcia:

I. Określam środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia:

1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na rozbudowie gospodarstwa rolnego o profilu hodowli trzody chlewnej do 173,6 DJP na działkach o nr geod. 134 i 135 w Sędziwojewie.

2. Warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków, ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich oraz wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 23 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1. Zaprojektować budynek inwentarski o maksymalnej powierzchni przewidzianej pod stanowiska dla zwierząt wynoszącej 439,2 m² i utrzymywać w nim w systemie bezściółkowym, na rusztach

trzodę chlewną o maksymalnej obsadzie wynoszącej 600 sztuk tuczników do wagi 110 kg, tj. 84,00 DJP.

2. W istniejącym budynku inwentarskim o maksymalnej powierzchni przewidzianej pod stanowiska dla zwierząt wynoszącej 453,6 m², utrzymywać w systemie bezściółkowym, na rusztach trzodę chlewną o maksymalnej obsadzie wynoszącej 640 sztuk tuczników do wagi 110 kg, tj. 89,60 DJP.
3. Łączna maksymalna obsada na terenie gospodarstwa nie może przekroczyć 1 240 szt. trzody chlewnej, tj. 173,60 DJP.
4. Gnojowicę z chowu w istniejącym i projektowanym budynku inwentarskim magazynować w szczelnych zbiornikach podrusztowych o pojemności umożliwiającej magazynowanie gnojowicy przez okres ustalony zgodnie z przepisami szczegółowymi. Zastosować materiały odporne na agresywne działanie gnojowicy.
5. Odbiór gnojowicy prowadzić z wykorzystaniem szczelnego złącza.
6. W projektowanym budynku chlewni zainstalować nie więcej niż 4 wentylatory dachowe z niezadaszonymi wylotami pionowymi rozmieszczonymi na wysokości min. 7,5 m n.p.t., o średnicy 0,82 m ($\pm 10\%$), wydajności 26 000 m³/h, o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 90 dB każdy.
7. Wentylatory konserwować zgodnie z zaleceniami producenta.
8. Pracę wentylatorów w porze nocy, tj. w godz. 22:00-06:00 ograniczyć do maksymalnie 50% wydajności.
9. Projektowanego budynku chlewni i projektowanego budynku sterowni nie ogrzewać za pomocą źródeł powodujących emisję substancji do powietrza.
10. Odpowietrzenie silosów paszowych prowadzić poprzez zastosowanie rur odpowietrzających, skierowanych wylotem w dół. Podczas załadunku pasz do silosów nakładać na rury odpowietrzające filtry tkaninowe.
11. Stosować fazowy system żywienia oparty na zbilansowanych paszach dostosowany do wieku zwierząt oraz dodatki do pasz w postaci koncentratu witaminowo-białkowego i mineralno-witaminowego.
12. Proces mieszania pasz wykonywać w budynku, przy zamkniętych drzwiach i oknach.
13. W projektowanej chlewni zaprojektować szczelne posadzki.
14. Prowadzić regularne odczyty zużycia wody, a wykryte nieszczelności wewnętrznej sieci wodociągowej niezwłocznie naprawiać.
15. Obiekty inwentarskie myć myjką wysokociśnieniową. Ocieki z mycia kierować do zbiorników podrusztowych. Dezynfekcję prowadzić bez generowania ścieków.
16. Wody opadowe i roztopowe z terenu gospodarstwa odprowadzać w sposób niezorganizowany do gruntu w granicach nieruchomości będącej we władaniu wnioskodawcy, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich.
17. Powstające na terenie gospodarstwa nawozy naturalne wykorzystywać do nawożenia własnych gruntów rolnych, a ewentualny nadmiar przekazywać innym podmiotom na podstawie przepisów szczegółowych.
18. Padłe sztuki przetrzymywać w szczelnym, zamkniętym pojemniku, a następnie przekazywać do przetwarzania zgodnie z przepisami szczegółowymi.

19. Ruch pojazdów ciężkich ograniczyć wyłącznie do pory dziennej, tj. w godz.: 06:00-22:00.
20. W terminie 1 miesiąca od daty oddania do użytkowania projektowanej chlewni, wykonać kontrolne pomiary poziomów hałasu emitowanego do środowiska na granicy najbliższych terenów objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie. Wyniki pomiarów przedstawić Burmistrzowi Miasta i Gminy Września, Staroście Wrzesińskiemu, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu i Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od ich wykonania. W przypadku wystąpienia przekroczeń akustycznych standardów jakości środowiska, zaprojektować i wdrożyć rozwiązania techniczne, technologiczne, bądź organizacyjne w taki sposób, aby eksploatacja inwestycji nie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Poprawność zaproponowanych rozwiązań potwierdzić niezwłocznie kolejnymi pomiarami hałasu. Powyższe rozwiązania wdrożyć, a wyniki przeprowadzonych pomiarów wraz z opisem zastosowanych rozwiązań przedstawić wyżej wskazanym organom w terminie 3 miesięcy od daty oddania obiektu do użytkowania;
21. Zaplecze techniczne opadów oraz miejsca postoju maszyn i sprzętu transportowego zorganizować na terenie płaskim i utwardzonym, aby utrudnić migrację zanieczyszczeń w grunt oraz wyposażyć w sorbent, który zostanie użyty w przypadku wycieków paliwa, oleju czy innych substancji;
22. Miejsca magazynowania substancji niebezpiecznych, odpadów, w tym paliw należy wyposażyć w szczelne, nieprzepuszczalne podłoże, zadaszyć oraz zabezpieczyć przed dostępem osób trzecich, substancje niebezpieczne należy przechowywać w szczelnych i oznakowanych pojemnikach;
23. Kontrolować szczelność zbiorników na gnojowice;
24. Przedsięwzięcie powinno być zrealizowane zgodnie z projektem budowlanym, w którym należy zastosować odpowiednie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne minimalizujące negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, a w szczególności na zdrowie ludzi;
25. Należy zapewnić utrzymanie wysokiego poziomu higieny pomieszczeń inwentarskich, właściwe żywienie zwierząt oraz zapewnienie odpowiedniego mikroklimatu wewnątrz pomieszczeń (temperatura, wilgotność, stężenie gazów) w celu ograniczenia uciążliwości zapachowej;
26. Celem zminimalizowania uciążliwości odorowej należy zastosować środki neutralizujące m.in. dezodoryzację polegającą na usuwaniu zanieczyszczeń uciążliwych zapachowo;
27. Zastosować odpowiednie metody żywieniowe polegające na modyfikacji składu paszy lub suplementu w celu ograniczenia wydalania związków odorotwórczych;
28. Należy prowadzić ciągłą kontrolę pracy poszczególnych urządzeń wykorzystywanych w związku z funkcjonowaniem inwestycji (prowadzenia stałych przeglądów, bieżące usuwanie usterek);
29. Należy zapewnić, aby realizacja i eksploatacja inwestycji nie stanowiła ponadnormatywnej uciążliwości dla otoczenia z uwagi na emisję zanieczyszczeń do powietrza i hałasu oraz zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego poza teren, do którego Inwestor posiada tytuł prawny.

3. Wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska:

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest zaliczane do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

4. Wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko:

Nie stwierdzono transgranicznego oddziaływania inwestycji na środowisko.

5. Gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW:

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest instalacją do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW.

II. Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

III. Nie stwierdzam konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

IV. Charakterystykę przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Inwestor:

Uzasadnienie

W dniu 28.05.2019 r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie gospodarstwa rolnego o profilu hodowli trzody chlewnej do 173,6 DJP na działkach o nr geod. 134 i 135 w Sędziwojewie.

Na podstawie złożonego wniosku, a w szczególności zgodnie z treścią dołączonej karty informacyjnej przedsięwzięcia, zwanej dalej k.i.p. sporządzonej w okresie od 08.03.2019 r. do 24.05.2019 r. przez Małgorzatę Lisiecką oraz Weronikę Knasiewicz należało stwierdzić, że wnioskowana inwestycja zgodnie z §3 ust. 1 pkt 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie zatem z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej oos planowane przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy stwierdzono także, że organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Burmistrz Miasta i Gminy Września.

Zgodnie z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1-1b ustawy oos, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym Burmistrz Miasta i Gminy Września pismem znak: WGA.6220.18.2019 z dnia 31.05.2019 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia informując o możliwości zapoznania się osobiście lub przez pełnomocnika z aktami sprawy.

Złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagał dodatkowych wyjaśnień w związku z powyższym tut. Organ zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), pismem z dnia 31.05.2019 r. wezwał do złożenia wyjaśnień w zakresie kwalifikacji przedmiotowego przedsięwzięcia, granic planowanego przedsięwzięcia oraz w zakresie obecnej obsady zwierząt na terenie istniejącego gospodarstwa. W odpowiedzi na powyższe wezwanie w dniu 5.06.2019 r. wpłynęło uzupełnienie czyniąc zadość wezwaniu.

W toku prowadzonego postępowania do tut. Organu wpłynęły uwagi stron postępowania, w których głównie wyrażano sprzeciw wobec planowanej inwestycji. W przesłanych pismach przede wszystkim zwracano uwagę na prowadzenie przez Inwestora większej obsady zwierząt niż ustalono to w decyzji o warunkach zabudowy z 2013 r. Zwrócono również uwagę na możliwość zanieczyszczenia środowiska przez funkcjonowanie już istniejącego budynku inwentarskiego, uwagi dotyczyły głównie: zanieczyszczenia powietrza oraz występujących uciążliwości odorowych. Strony postępowania wskazują, iż realizacja planowanego przedsięwzięcia spotęguje wszystkie negatywne działania.

W toku prowadzonego postępowania do tut. Organu wpłynęły uwagi mieszkańców miejscowości Sędziwojowo. Burmistrz Miasta i Gminy Września pismem z dnia 27.06.2019 r. poinformował mieszkańców wsi Sędziwojowo, że osoby podpisane pod dokumentem nie są stronami w postępowaniu administracyjnym z wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie gospodarstwa rolnego o profilu hodowli trzody chlewnej do 173,6 DJP na działkach o nr geod. 134 i 135 w Sędziwojowie, sygn. nr WGA.6220.18.2019, w związku z powyższym nie mogą uczestniczyć w postępowaniu administracyjnym.

W związku z powyższym tut. Organ na podstawie art. 50 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), pismem z dnia 27.06.2019 r. wezwał Inwestora w celu odniesienia się do zebranych uwag zgłoszonych przez strony postępowania. W odpowiedzi na powyższe wezwanie w dniu 05.07.2019 r. wpłynęło wyjaśnienie. Powyższe dokumenty zostały wzięte pod uwagę przy wydawaniu niniejszej decyzji.

Burmistrz Miasta i Gminy Września wydając decyzję w niniejszej sprawie, uwzględniając pozytywne uzgodnienia i opinie organów współuczestniczących nie ma podstaw prawnych do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań w świetle obowiązujących przepisów, m. in. ustawy ooś. Jak wskazano w wyroku Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30.05.2018 r., II SA/GI 158/18 sam sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji. Organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, ale sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 lutego 2018 r., II SA/OI 1018/17/15). W niniejszym postępowaniu Burmistrz Miasta i Gminy Września zapewnił społeczeństwu gwarancję udziału w postępowaniu i umożliwił zgłaszanie uwag i wniosków. W toku prowadzonego postępowania strony informowane były, o każdym etapie prowadzonego postępowania, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonymi materiałem dowodowym oraz możliwością składania uwag i wniosków. Burmistrz Miasta i Gminy Września rozstrzygając sprawę co do jej istoty zobowiązany jest dokonać ustaleń faktycznych i prawnych w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy w sprawie nr WGA.6220.18.2019 oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami. W niniejszej sprawie mieszkańcy wsi Sędziwojowo składali swoje uwagi, m. in. wnosili o negatywne rozpatrzenie wniosku inwestora. Przy wydawaniu niniejszej decyzji szczegółowo przeanalizowano cały materiał zgromadzony w sprawie, również pisma składane przez społeczność lokalną, jednak jak wskazują liczne wyroki sam

sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 13.03.2014 r., II SA/Sz 1208/13). Analiza powyższych przepisów pozwala stwierdzić, że sprzeciw mieszkańców nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy ustawy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia, co w niniejszej sprawie zostało zagwarantowane.

Uwzględnienie protestów, petycji i wniosków społeczności lokalnej poprzez wydanie negatywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest możliwe w sytuacji, gdy nie zachodzą ustawowe przesłanki do wydania decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanej inwestycji (art. 80 i 81 ustawy ooś).

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Organy w tym zakresie nie mają swobody działania, a wydanie decyzji negatywnej może nastąpić tylko w ściśle określonych sytuacjach. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w trybie art. 77 ust. 1 ustawy ooś; braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie, gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych; jeżeli z oceny przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nie osiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w sytuacji zaistnienia sprzeczności z innymi przepisami prawa lub gdy z przeprowadzonego postępowania wyniknie możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem wstępnym i poprzedza uzyskanie kolejnych stosownych decyzji zmierzających do realizacji i finalizacji planowanego przedsięwzięcia, w tym przypadku w celu uzyskania dalszych decyzji. Realizacja warunków określonych w kolejnych decyzjach będzie kontrolowana przez organy właściwe, np. organy budowlane i nadzoru budowlanego oraz inne organy powołane na podstawie obowiązujących przepisów, np. do kontroli korzystania ze środowiska. Zatem decyzja ta nie przesądza jeszcze o realizacji przedmiotowej inwestycji, ma ona bowiem charakter przygotowawczy dla innych postępowań

Odnosząc się do uciążliwości zapachowych związanych z planowanym przedsięwzięciem, wypada wyjaśnić, że w Polsce – inaczej niż w kilku innych krajach europejskich i pozaeuropejskich (zob. np. B. Krajewska, J. Kośmider, Standardy zapachowej jakości powietrza, "Ochrona Powietrza i Problemy Odpadów" 2005, nr 6, ss. 181-191; L. Woźniak, Regulacje prawne dotyczące przeciwdziałania uciążliwościom zapachowym (odorum) w wybranych krajach Unii Europejskiej wraz z komentarzem na temat konsekwencji społecznych i ekonomicznych (gospodarczych) ich wprowadzenia, "Opinie i Ekspertyzy" OE-222, Warszawa 2014, ss. 3-9) – brak jest norm prawnych dotyczących emisji oraz związanych z tym uciążliwości i skutków (np. w zakresie minimalnej odległości ferm od zabudowań mieszkalnych). Organy administracji nie mogą, więc uwzględnić ogólnych zarzutów dotyczących możliwego oddziaływania odorowego inwestycji. Należy pamiętać, iż organy mogą działać jedynie na podstawie i w granicach prawa (art. 6 kpa), toteż w przypadku braku przepisu prawa odnoszącego się do problematyki danego rodzaju oddziaływania (tu: odorowego) planowanego przedsięwzięcia, organy nie mogą uwzględnić wartości pozaprawnych. Taki charakter

mają, póki co, postulaty ochrony przed emisjami złośliwymi. W szczególności, jak dotychczas, nie sfinalizowano w Polsce prac, toczących się od lat, nad opracowaniem i uchwaleniem aktu prawnego, który w sposób kompleksowy regulowałby kwestię zwalczanie uciążliwości zapachowych (pod roboczym tytułem „ustawy o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej” - szerzej na ten temat: J. Bujny, M. Maśliński, Zwalczanie uciążliwości zapachowych w świetle aktualnie obowiązujących przepisów prawa, „Finanse Komunalne” 2018, nr 1-2, s. 30 i nast.). Wprawdzie już obecnie art. 222 ust. 5 Prawo ochrony środowiska przyznaje ministrowi właściwemu do spraw klimatu kompetencję do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza, to jednakże dotychczas takie rozporządzenie nie zostało wydane.

Przedmiotowa inwestycja budzi obawy lokalnej społeczności co do występowania nieprzyjemnych zapachów, które mogą wystąpić po realizacji inwestycji. Jednak jak wskazują liczne wyroki dotychczas przepisy środowiskowe nie wprowadziły odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami. Zapachy, pomimo że mogą być uciążliwe nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów (por. wyrok NSA z 2 lutego 2010 r., II OSK 223/09). Skoro zapach czy też odór jest substancją niemierzalną, to w świetle obowiązujących przepisów, z samej tylko uciążliwości zapachowej i powodowanego nią sprzeciwu społeczności lokalnej, nie sposób wywodzić naruszenia zasady zrównoważonego rozwoju (por. wyrok NSA z 26 czerwca 2019 r., II OSK 2114/17).

Podsumowując, tut. Organ zwrócił uwagę, iż planowana inwestycja będzie źródłem emisji substancji odorowych do środowiska, co może powodować pewną uciążliwość zapachową. Jednak w obecnym stanie prawnym brak jest w tym zakresie odniesień normatywnych. Unormowanie zawarte w art. 85 ustawy Prawo ochrony środowiska nie wprowadza odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami lecz tylko przed określonymi substancjami w powietrzu. Zapachy pomimo, że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w obowiązującym systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów (por. wyrok WSA z 7 czerwca 2017 r., IV SA/Po 121/17). Zgodnie z obowiązującym prawem za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się spełnienie norm określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 845) oraz dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., nr 16, poz. 87). Zgodnie z przedłożonymi materiałami przedstawionymi przez Inwestora wynika, że dopuszczalne normy określone w powyższych przepisach przedmiotowej inwestycji zostaną zapewnione. Odnosząc się natomiast do kwestii zapachu w orzecznictwie przyjmuje się stanowisko, iż odmowy wydania decyzji nie mogą stanowić uciążliwości "odorowe", gdyż ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. Zapach czy odór jest substancją niemierzalną. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru. Brak jest przepisów dopuszczających poziom zapachów, jednak ustawodawca określił dopuszczalność lokalizowania budowli rolniczych od obiektów służących zamieszkanianiu (por. także wyrok NSA z dnia 1 lipca 2008 r. sygn. akt II OSK 766/07). Ustawodawca nie wprowadził odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami. Zapachy, pomimo, że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów (por. także wyrok WSA z dnia 26 września 2019 r. sygn. akt II SA 474/19). Zwrócić należy także uwagę iż przedłożony przez Inwestora raport pozwolił organom uzgadniająco-opiniującym na wydanie pozytywnych uzgodnień i opinii.

Burmistrz Miasta i Gminy Września po zbadaniu całości materiału oraz po zasięgnięciu wymaganych uzgodnień i opinii ustalił w niniejszej decyzji sposoby ograniczania oddziaływań na etapie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, celem takiego działania jest maksymalne zminimalizowanie i zabezpieczenie przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na środowisko.

W trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego Burmistrz Miasta i Gminy Września informował na bieżąco organy współuczestniczące w postępowaniu o dodatkowych materiałach zebranych w sprawie.

W toku prowadzonego postępowania, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 oraz 4 ustawy ooś wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrześni oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie poinformowano organy opiniujące, że teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Wrześni w opinii sanitarnej nr ON.NS.721.21.1.2019 z dnia 11.07.2019 r. stwierdził, że dla przedmiotowej inwestycji przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Wrześni w wydanej opinii określił zakres raportu wskazując, że powinien być sporządzony zgodnie z art. 66 ustawy ooś, a ponadto powinien zawierać analizę wskazanych zagadnień. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu w opinii nr PO.ZZŚ.3.435.1.138.2019.EJ z dnia 21.06.2019 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazał na konieczność określenia w decyzji określonych warunków. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w opinii nr WOO-IV.4220.690.2019.WB.4 z dnia 8.07.2019 r. wyraził stanowisko, że dla planowanego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w wydanej opinii określił zakres raportu wskazując, że powinien być sporządzony zgodnie z art. 66 ustawy ooś, a ponadto powinien zawierać analizę wskazanych zagadnień.

Ustalając, czy dla planowanego przedsięwzięcia potrzebne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, Burmistrz Miasta i Gminy Września uwzględnił wymagania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś oraz wziął pod uwagę opinie organów współuczestniczących w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zbadał rodzaj, skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z jego realizacją, wykorzystanie zasobów naturalnych, różnorodność biologiczną i krajobraz, wielkość emisji i uciążliwości jakie wystąpią w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia, możliwości ograniczenia oddziaływania oraz usytuowanie przedsięwzięcia względem obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000. Przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko zapewniło możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwoli na wyjaśnienie zgłaszanych wątpliwości oraz określenie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, które zapewnią dotrzymanie standardów jakości środowiska.

Po przeprowadzeniu analizy wniosku oraz karty informacyjnej przedsięwzięcia przedłożonej przez wnioskodawcę oraz po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrześni oraz Regionalnego Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole, a także z uwagi na złożone pisma stron i mieszkańców w toku prowadzonego postępowania, Burmistrz Miasta i Gminy Września w dniu 16.07.2019 r. wydał postanowienie, w którym stwierdził obowiązek przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy ooś w dniu 16.07.2019 r. tut. Organ wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 25.09.2020 r. wnioskodawca przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z art. 97 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania

administracyjnego, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, organ administracji publicznej postanowieniem z dnia 28.10.2020 r. podjął postępowanie.

Niniejsze postępowanie prowadzone było z udziałem społeczeństwa zgodnie z art. 30 i 33 w związku z art. 79 ust. 1 ustawy ooś. Burmistrz Miasta i Gminy Września, w drodze obwieszczenia podał do publicznej wiadomości informacje o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz o wszczęciu postępowania z udziałem społeczeństwa w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Wyznaczono termin, w którym mieszkańcy mogli składać uwagi i wnioski do przedmiotowej sprawy na okres 30 dni. Obwieszczenie zostało zamieszczone w tygodniku „Wieści z Ratusza”, na tablicy ogłoszeń Sołectwa Sędziwojewo, a także na elektronicznej tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta i Gminy we Wrześni oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy we Wrześni, poprzez odnośnik do publicznie dostępnych wykazów danych – *wykaz.ekoportal.pl*. W wyznaczonym terminie podanym w obwieszczeniu mieszkańcy wsi Sędziwojewo złożyli pismo, w którym złożyli swoje uwagi, powyższe pismo zostało wzięte pod uwagę w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1, 2 ustawy ooś wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrześni o wydanie opinii przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w postanowieniu nr WOO-I.4221.237.2020.PM.5 z dnia 29.04.2021 r. uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Wrześni w opinii sanitarnej nr ON.NS.9011.195.2020 z dnia 17.11.2020 r. zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie obiektu inwentarskiego przeznaczonego do chowu świń (tuczników), na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego zajmującego się hodowlą trzody chlewnej oraz na dostosowaniu maksymalnej obsady w istniejącym budynku chlewni. Tucz jest i będzie prowadzony będzie do wagi 110 kg. Projektowany budynek inwentarski zostanie wyposażony w kanały podrusztowe, o pojemności nie mniejszej niż 833 m³. Planuje się również zainstalowanie silosu paszowego o ładowności 22 Mg oraz posadowienie budynku sterowni.

Obecnie na terenie gospodarstwa rolnego znajdują się:

- budynek inwentarsko-magazynowy (chlewnia) dla 640 szt. tuczników, w którym jest wydzielone pomieszczenie magazynowe ze sterownią;
- rampa rozładunkowa/załadunkowa;
- dwa silosy paszowe, o ładowności po 10 Mg każdy;
- zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe, o pojemności ok. 2 m³;
- budynek magazynu zbożowego, w którym mieści się instalacja mieszalni pasz;
- cztery silosy zbożowe, o ładowności po ok. 130 Mg każdy.

Z raportu wynika, że wnioskodawca jest w trakcie montażu wagi najazdowej o najeździe 60 Mg. Gospodarstwo jest zasilane w energię elektryczną z wykorzystaniem paneli fotowoltaicznych.

W toku prowadzonego postępowania ustalono, biorąc pod uwagę powierzchnię kojców i planowaną obsadę, że wnioskodawca spełni wymogi rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.). W raporcie wskazano, że obsada w istniejącym i projektowanym obiekcie nie przekroczy 173,60 DJP. W celu zapewnienia dobrostanu zwierząt powyższe wpisano w warunki realizacji.

Po planowanej rozbudowie gospodarstwa, cykl produkcyjny tuczników będzie prowadzony w taki sam sposób, jak obecnie. Wnioskodawca zakupuje warchlaki w wieku ok. 12 tyg. życia, mające ok. 30 kg. Następnie przez ok. 100 dni prowadzi tucz zwierząt do wagi 110 kg. Po sprzedaży tuczników przez około 2-3 tygodnie trwa przerwa technologiczna, w której następuje mycie chlewni oraz jej dezynfekcja. Mycie chlewni prowadzone będzie przy użyciu myjki wysokociśnieniowej z użyciem czystej wody. Dezynfekcja prowadzona będzie przy wykorzystaniu środków odkażających niewymagających splukiwania, poprzez rozsypywanie środka dezynfekującego, bez generowania ścieków. Jak wynika z przedstawionych informacji, powstające nawozy naturalne są i będą wykorzystywane do nawożenia pól własnych wnioskodawcy oraz będą przekazywane innym rolnikom, z którymi wnioskodawca winien zawrzeć stosowne umowy zgodnie z zasadami określonymi w przepisach szczegółowych tj. ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2020 r. poz. 796 z późn. zm.). Gospodarka nawozami naturalnymi powinna być zgodna z obecnie obowiązującymi wymaganiami określonymi w „Programie działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” przyjętym 12 lutego 2020 r. przez Radę Ministrów (Dz. U. 2020 poz. 243). Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie, pojemność projektowanego zbiornika podrusztowego wyniesie ok. 833 m³, a zbiornika istniejącego ok. 896 m³, co daje łączną pojemność ok. 1 692 m³, co umożliwi magazynowanie nawozów przez okres 6 miesięcy.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że głównymi źródłami hałasu na terenie inwestycji będą: budynki inwentarskie (istniejący i projektowany), umieszczone na nich wentylatory dachowe, agregat prądotwórczy oraz manewry 2 pojazdów ciężkich, 6 wozów asenizacyjnych i 2 ciągniki rolnicze w ciągu 8 najbardziej niekorzystnych godzin pory dnia. Pojazdy ciężkie, wozy asenizacyjne i ciągniki będą poruszały się po terenie gospodarstwa wyłącznie w porze dnia. Zgodnie z załączonym do raportu pismem Burmistrza Miasta i Gminy Września z 12.08.2020 r., znak: WGA.6220.44.2020, najbliższe tereny chronione akustycznie sąsiadują z planowaną inwestycją od południa i jest to zabudowa jednorodzinna. Z przedstawionych informacji i analiz wynika, że przy spełnieniu warunków określonych w niniejszej decyzji, inwestycja nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na najbliższych położonych terenach objętych ochroną akustyczną określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Analiza akustyczna została przeprowadzona przy uwzględnieniu ograniczenia ruchu ww. pojazdów wyłącznie do pory dnia, pracy wentylatorów o określonych parametrach akustycznych oraz z obniżoną o 50% wydajnością w porze nocy, w związku z tym powyższe założenia wpisano jako warunki realizacji planowanej inwestycji. Dodatkowo, w celu zmniejszenia uciążliwości związanej z emisją hałasu, nałożono na wnioskodawcę obowiązek okresowej konserwacji wentylatorów zgodnie z zaleceniami producenta.

Z uwagi na fakt, że wyniki obliczeń akustycznych wskazują, że na granicy terenów podlegających ochronie przed hałasem poziom hałasu będzie zbliżony do poziomu dopuszczalnego oraz w celu weryfikacji założeń przyjętych w analizie akustycznej wnioskodawca został zobowiązany do przeprowadzenia, w terminie 1 miesiąca od daty oddania projektowanej chlewni do użytkowania, kontrolnych pomiarów hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie i do przedstawienia wyników tych pomiarów Burmistrzowi Miasta i Gminy Września, Staroście Wrzesińskiemu, Regionalnemu

Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu i Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od dnia ich wykonania. Powyższe działanie umożliwi określenie rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na stan akustyczny środowiska, ocenę skuteczności zastosowanych rozwiązań i podjęcie działań zmierzających do ograniczenia hałasu, jeśli wyniki wykazą przekroczenie poziomów dopuszczalnych. W przypadku przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska wnioskodawca został zobowiązany do niezwłocznego zaprojektowania i zastosowania dodatkowych zabezpieczeń akustycznych ograniczających emisję hałasu do środowiska oraz do udokumentowania poprawności przyjętych rozwiązań ponownymi pomiarami poziomów hałasu. Powyższe rozwiązania winien on wdrożyć i wyniki przeprowadzonych pomiarów wraz z opisem dokonanych korekt przedstawić wyżej wskazanym organom w terminie 3 miesięcy od daty oddania obiektu do użytkowania.

W raporcie i uzupełnieniu, w zakresie ochrony powietrza przedstawiono oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na stan zanieczyszczenia powietrza. Zorganizowanymi źródłami emisji substancji zanieczyszczających do powietrza z terenu przedmiotowego przedsięwzięcia będą istniejące i projektowane wentylatory dachowe, odprowadzające zanieczyszczenia pochodzące z procesów chowu świń, w tym substancje odorotwórcze, takie jak siarkowodór i amoniak, powstające w wyniku rozkładu produktów przemiany materii tych zwierząt. W raporcie oprócz emisji siarkowodoru i amoniaku uwzględniono również emisję pyłu. Źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza o charakterze niezorganizowanym są procesy spalania paliw w silnikach pojazdów poruszających się po terenie inwestycji oraz proces spalania oleju napędowego w agregacie prądotwórczym, wykorzystywanym w razie awarii zasilania. Oba źródła emisji niezorganizowanej również zostały włączone do obliczeń.

Z raportu wynika, że istniejący i projektowane budynki nie są i nie będą ogrzewane. Proces napełniania silosów istniejących i projektowanego nie będzie stanowił istotnego źródła emisji, jednak został on uwzględniony w obliczeniach. W raporcie wskazano, że odpowietrzanie silosów paszowych jest i będzie prowadzone z zastosowaniem rur odpowietrzających, skierowanych wylotem w dół oraz z użyciem filtrów tkaninowych. Powyższe rozwiązania wpisano zatem jako warunki w niniejszej decyzji. Wnioskodawca zamierza stosować wielofazowy system żywienia oparty na zbilansowanych paszach dostosowanych do wieku zwierząt, co pozwoli na maksymalne wykorzystanie białka i tym samym zmniejszenie emisji amoniaku. Powyższe również wpisano jako warunek realizacji przedsięwzięcia. Proces mieszania pasz odbywa się i będzie się odbywał w budynku magazynowym, przy zamkniętych drzwiach i oknach. Ponadto, kosz zasypowy, zbiornik wagowy i zbiornik na komponenty są zamykane, co sprawia, że emisja z procesu mieszania pasz jest pomijalnie niska. Z uwagi na założenia przyjęte w raporcie do obliczeń zobowiązano wnioskodawcę, aby projektowany budynek chlewni wentylował za pomocą wentylatorów o parametrach przyjętych do obliczeń rozprzestrzeniania. Ponadto, dla ograniczenia uciążliwości zapachowej z przedmiotowego gospodarstwa, wnioskodawca zadeklarował, że w sezonie letnim będzie stosować koncentrat enzymatyczno-bakteryjny przeznaczony do biodegradacji gnojowicy w hodowlach bezściółkowych.

Z wykonanych obliczeń rozprzestrzeniania w powietrzu substancji wprowadzanych do powietrza z ww. źródeł emisji na analizowanym terenie wynika, że emisje te nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych wartości odniesienia w powietrzu oraz dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny oraz, że dotrzymane będą standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031, ze zm.), a w związku z tym, spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach. Należy ponadto nadmienić, że skumulowane oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia z innymi istniejącymi przedsięwzięciami znajdującymi się w okolicy zostało

ocenione poprzez uwzględnienie w przedstawionych obliczeniach aktualnego stanu jakości powietrza, co jest zgodne z obowiązującą referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu.

Dotrzymanie nałożonych na wnioskodawcę w niniejszej decyzji warunków oraz założeń zawartych w raporcie i uzupełnieniu przyczyni się do minimalizacji emisji substancji zanieczyszczających powietrze pochodzących z przedmiotowego przedsięwzięcia oraz zapewni spełnienie wymogów w zakresie ochrony powietrza określonych w przepisach.

Przedsięwzięcie jest i będzie zaopatrywane w wodę z sieci wodociągowej. W celu minimalizacji zużycia wody w niniejszej decyzji zobowiązano wnioskodawcę, aby prowadził regularne odczyty zużycia wody oraz niezwłocznie naprawiał wykryte nieszczelności wewnętrznej sieci wodociągowej. Zaplecze socjalno-bytowe znajduje się w istniejącym budynku inwentarskim, a powstające w nim ścieki bytowe będą tak jak dotychczas odprowadzane do istniejącego, szczelnego i zamkniętego zbiornika bezodpływowego, a następnie będą wywożone do oczyszczalni ścieków. Mycie chlewni prowadzone będzie przy użyciu myjki wysokociśnieniowej z użyciem wyłącznie czystej wody. Ewentualne odcieki trafiać będą do zbiorników podrusztowych, a następnie razem z gnojowicą będą wykorzystywane do nawożenia gruntów własnych wnioskodawcy oraz przekazywane innym podmiotom na podstawie przepisów szczegółowych. W uzupełnieniu wnioskodawca oświadczył, że dezynfekcja prowadzona będzie przy wykorzystaniu środków odkażających niewymagających splukiwania, poprzez rozsypywanie środka dezynfekującego, bez generowania ścieków. Wody opadowe i roztopowe z terenu inwestycji będą odprowadzane w sposób niezorganizowany do gruntu, w granicach nieruchomości, do której wnioskodawca posiadać będzie tytuł prawny, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich. Założenia przedstawione przez wnioskodawcę, mające na celu ochronę środowiska gruntowo-wodnego, znalazły odzwierciedlenie w warunkach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z przedstawionych materiałów wynika, że przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie na obszarze Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 143 – Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Główny użytkowy poziom wodonośny na przedmiotowym terenie to poziom mioceniński i jest on dobrze izolowany od powierzchni terenu glinami i ilami. Jak wynika z informacji zawartych w dokumentacji, najbliższe ujęcie wód podziemnych znajduje się ok. 1,62 km na północny - wschód od terenu inwestycji. Inwestycja nie będzie znajdowała się na strefach ochronnych ujęć. Z raportu wynika, że w odległości ok. 2,2 km w kierunku zachodnim od terenu inwestycji przepływa rzeka Rudnik.

W raporcie przedstawione zostały rodzaje i ilości odpadów wytwarzanych na poszczególnych etapach inwestycji, tj. realizacji, eksploatacji i likwidacji, oraz sposób ich dalszego zagospodarowania. W związku z realizacją inwestycji będą wytwarzane odpady, zarówno niebezpieczne, jak i inne niż niebezpieczne. Na etapie realizacji i likwidacji przedsięwzięcia wytwórcą odpadów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 ze zm.), będzie podmiot prowadzący prace budowlane, co znajdzie odzwierciedlenie w stosownej umowie na prowadzenie tych prac. Odpady magazynowane będą selektywnie, w przystosowanych pojemnikach lub kontenerach, w wyznaczonych miejscach na terenie gospodarstwa, w sposób zabezpieczający przed rozprzestrzenianiem się i zmieszaniem odpadów. Wszystkie odpady będą przekazywane w pierwszej kolejności do odzysku podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W przypadku, kiedy nie będzie takiej możliwości, wytworzone odpady będą przekazywane do unieszkodliwiania. Padłe sztuki są i będą przetrzymywane w szczelnym, zamykanym pojemniku, a następnie przekazywane do przetworzenia zgodnie z przepisami szczegółowymi. Powyższe założenie wnioskodawcy zostało ujęte jako warunek w niniejszej decyzji. Ten sposób postępowania z padłymi zwierzętami zabezpieczy środowisko gruntowo-wodne przed ewentualnym zanieczyszczeniem. Wnioskodawca może przekazywać padłe lub ubite z konieczności sztuki jako uboczny produkt pochodzenia zwierzęcego, a nie odpad. W związku z eksploatacją przedsięwzięcia

będą powstawać odpady weterynaryjne. Wytwórcą odpadów, zgodnie z przepisami ustawy o odpadach, będzie podmiot świadczący usługi weterynaryjne (uprawniony lekarz weterynarii) na podstawie stosownej umowy. Przy założeniu, że wnioskodawca będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami niniejszej decyzji nie będzie ono naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Po szczegółowym przeanalizowaniu materiałów dotyczących budowy geologicznej, warunków hydrogeologicznych, wzięwszy pod uwagę planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, w tym rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, magazynowania i postępowania z odpadami oraz odchodami zwierząt nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe.

Z uwagi na pozyskiwanie energii elektrycznej z paneli fotowoltaicznych, zastosowanie systemu czyszczenia obiektów inwentarskich ograniczających zużycie wody, usuwanie na bieżąco wszelkich przecieków i nieszczelności, zastosowanie odpowiedniej wentylacji oraz minimalizację emisji zapachowych, należy stwierdzić, że przedsięwzięcie nie wpłynie znacząco na klimat. Jak wynika z przedstawionych informacji inwestycja nie będzie położona na terenach zagrożonych podtopieniami i występowaniem powodzi oraz terenach zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Uwzględniając przewidywany zakres i technologię prac budowlanych oraz technologię chowu, lokalizację inwestycji, sposób zasilania w energię oraz przyjęte rozwiązania konstrukcyjne i technologiczne nie przewiduje się, aby na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji wystąpiły problemy z adaptacją do postępujących zmian klimatu. Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że przedsięwzięcie nie będzie miało znaczącego wpływu na klimat w skali globalnej oraz będzie przystosowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych takich jak fale upałów, długotrwałe susze, ekstremalne opady, intensywne opady śniegu.

Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położony obszar Natura 2000, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Grądy w Czerniejewie PLH300049, oddalony jest o ok. 7,3 km od granic inwestycji. Teren przedmiotowego przedsięwzięcia oraz jego bezpośrednie otoczenie cechuje typowo rolniczy krajobraz. Działki inwestycyjne graniczą z polami uprawnymi i zabudową zagrodową.

Na potrzeby raportu oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko przeprowadzono w sierpniu 2020 r. wizję terenową w obrębie działek 134 i 135 oraz terenów w najbliższym sąsiedztwie. W trakcie prowadzonych obserwacji stwierdzono, że w miejscu przeznaczonym bezpośrednio pod inwestycję znajduje się pole uprawne oraz teren nieużytkowany. Teren gospodarstwa jest ogrodzony, wzdłuż płotu zlokalizowane są pasy zieleni składające się głównie z żywotników szmaragd oraz świerków pospolitych. Nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin, grzybów, czy siedlisk przyrodniczych.

Na terenie inwestycji nie występują drzewa, które mogą stanowić dogodne siedliska dla bytowania chronionych gatunków owadów oraz siedlisk lęgowych ptaków. W wyniku prowadzonych obserwacji na omawianym terenie nie odnotowano obecności płazów ani gadów. W istniejącym budynku inwentarskim stwierdzono 3 gniazda jaskółki oknówki, jednak realizacja inwestycji w żaden sposób nie spowoduje naruszenia przedmiotowych gniazd. Realizacja inwestycji nie będzie również związana z wycinką drzew ani krzewów.

Mając na uwadze lokalizację przedsięwzięcia na terenie przekształconym antropogenicznie, poza obszarami chronionymi oraz przy zastosowaniu przepisów ochrony gatunkowej, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycja populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych, rzadkich lub ginących oraz ich siedliska, w tym utraty, fragmentacji lub izolacji siedlisk oraz zaburzenia funkcji przez nie pełnionych, a także wpływu na ekosystemy – ich kondycję, stabilność, odporność na zaburzenia, fragmentację i pełnione funkcje w środowisku. Inwestycja nie powinna także

spowodować nadmiernej eksploatacji lub niewłaściwego wykorzystania zasobów przyrodniczych, czy przyczynić się do rozprzestrzeniania się gatunków obcych. Ze względu na lokalizację planowanej inwestycji poza obszarami chronionymi nie nastąpi jej negatywne oddziaływanie na te obszary, w szczególności na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami. Organ nie stwierdził również negatywnego oddziaływania skumulowanego planowanej inwestycji na środowisko przyrodnicze, w tym na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000. Ponadto oceniono, że z uwagi na lokalizację inwestycji w otoczeniu istniejących zabudowań o podobnym charakterze, nie przewiduje się wpływu inwestycji na krajobraz obszaru, na którym będzie realizowana.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie stwierdzono konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś.

Ponadto, ze względu na lokalizację w dużej odległości od granic państwa oraz zakres oddziaływania inwestycji nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, spełniając wymóg art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), Burmistrz Miasta i Gminy Września zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów w przedmiotowej sprawie w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia. Przed wydaniem decyzji, w odniesieniu do całości zgromadzonych w toku prowadzonego postępowania materiałów, żadna ze stron nie wniosła uwag i nie zgłosiła wniosków.

Biorąc pod uwagę przeprowadzoną w toku postępowania ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko – zatem analizę i ocenę wpływu inwestycji na środowisko, możliwości oraz sposobów zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, dokonaną w szczególności na podstawie przedłożonej informacji zawartej we wniosku, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak również poprzez uzyskanie pozytywnego uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia organów specjalistycznych - Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i opinii Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole oraz pozytywnej opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrześni, orzec należy, że po zrealizowaniu przez Inwestora wszystkich warunków zawartych w przedłożonych dokumentach oraz w niniejszej decyzji, planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Września w terminie 14 dni od daty jej otrzymania. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Września oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Stempel: Burmistrza Miasta i Gminy Września, Wydziału Gospodarki Gruntami i Architektury

URZĄD MIASTA I GMINY

ul. Ratuszowa 1, 62-300 Września, centrala (61) 640 40 40, sekretariat (61) 640 40 50, fax. (61) 640 40 44
e-mail: wrzesnia@wrzesnia.pl, www.wrzesnia.pl

Otrzymują:

- 1.
2. Strony postępowania wg rozdzielnika sprawy
3. WGA a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79
60-529 Poznań
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Słowackiego 2
62-300 Września
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich
ul. Chlebowa 4/8
61-003 Poznań

Do wiadomości /ostateczna decyzja/:

1. Starostwo Powiatowe
ul. Chopina 10
62-300 Września

Sprawę prowadzi:

*Aneta Szymkowiak
pokój nr 22, tel. 61 640 40 34*

Charakterystyka przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie gospodarstwa rolnego o profilu hodowli trzody chlewnej do 173,6 DJP na działkach o nr geod. 134 i 135 w Sędziwojewie.

Charakterystyka przedsięwzięcia została sporządzona na podstawie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzonego w okresie lipiec/wrzesień 2020 r. przez mgr Małgorzatę Lisiecką, mgr Weronikę Knasiewicz z firmy „Ochrona Środowiska” Małgorzata Lisiecka z siedzibą we Wrześni.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie obiektu inwentarskiego przeznaczonego do chowu świń (tuczników), na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego zajmującego się hodowlą trzody chlewnej oraz na dostosowaniu maksymalnej obsady w istniejącym budynku chlewni. Tucz jest i będzie prowadzony będzie do wagi 110 kg. Projektowany budynek inwentarski zostanie wyposażony w kanały podrusztowe, o pojemności nie mniejszej niż 833 m³. Planuje się również zainstalowanie silosu paszowego o ładowności 22 Mg oraz posadowienie budynku sterowni.

Obecnie na terenie gospodarstwa rolnego znajdują się:

- budynek inwentarsko-magazynowy (chlewnia) dla 640 szt. tuczników, w którym jest wydzielone pomieszczenie magazynowe ze sterownią;
- rampa rozładunkowa/załadunkowa;
- dwa silosy paszowe, o ładowności po 10 Mg każdy;
- zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe, o pojemności ok. 2 m³;
- budynek magazynu zbożowego, w którym mieści się instalacja mieszalni pasz;
- cztery silosy zbożowe, o ładowności po ok. 130 Mg każdy.

Z raportu wynika, że wnioskodawca jest w trakcie montażu wagi najazdowej o najeździe 60 Mg. Gospodarstwo jest zasilane w energię elektryczną z wykorzystaniem paneli fotowoltaicznych.

Po planowanej rozbudowie gospodarstwa, cykl produkcyjny tuczników będzie prowadzony w taki sam sposób, jak obecnie. Wnioskodawca zakupuje warchlaki w wieku ok. 12 tyg. życia, mające ok. 30 kg. Następnie przez ok. 100 dni prowadzi tucz zwierząt do wagi 110 kg. Po sprzedaży tuczników przez około 2-3 tygodnie trwa przerwa technologiczna, w której następuje mycie chlewni oraz jej dezynfekcja. Mycie chlewni prowadzone będzie przy użyciu myjki wysokociśnieniowej z użyciem czystej wody. Dezynfekcja prowadzona będzie przy wykorzystaniu środków odkażających niewymagających splukiwania, poprzez rozsypywanie środka dezynfekującego, bez generowania ścieków. Jak wynika z przedstawionych informacji, powstające nawozy naturalne są i będą wykorzystywane do nawożenia pól własnych wnioskodawcy oraz będą przekazywane innym rolnikom, z którymi wnioskodawca winien zawrzeć stosowne umowy zgodnie z zasadami określonymi w przepisach szczegółowych tj. ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2020 r. poz. 796 z późn. zm.). Gospodarka nawozami naturalnymi powinna być zgodna z obecnie obowiązującymi wymaganiami określonymi w „Programie działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” przyjętym 12 lutego 2020 r. przez Radę Ministrów (Dz. U. 2020 poz. 243). Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie, pojemność projektowanego zbiornika podrusztowego wyniesie ok. 833 m³, a zbiornika istniejącego ok. 896 m³, co daje łączną pojemność ok. 1 692 m³, co umożliwi magazynowanie nawozów przez okres 6 miesięcy.

Z informacji podanych przez inwestora wynika, że:

- planowana inwestycja nie wymaga utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania,
- inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na klimat akustyczny terenów chronionych przed hałasem,

- w fazie eksploatacji nie będzie ponadnormatywnego oddziaływania inwestycji w zakresie emisji do powietrza,
- przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne,
- inwestycja nie będzie oddziaływać szkodliwie na obszary chronione na podst. ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody,
- przedsięwzięcie nie stwarza możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

z up. Burmistrza
Mateusz Wąligóra
Naczelnik
Wydziału Gospodarki Gospodarki i Architektury